

וזעוד כתיב בספר דניאל, "לא כהליין כתבא למייקיא, ופשרה לזרועא למלא". הרי שבגלוותם בבל עוד לא ידעו כתוב ארמיית.

וזעוד כתיב בתורה בפרשת המלך, "זכתב לו את משנה התורה היזאת", ודורשינן: כתוב הרואוי להשתנות, כלומר, שמשה רמז לישראל שעטיר הכתב להשתנות מעברי לארמיית [לאשורית], ובימי עזרא הוא השתנה.

וכיוון שבימי עזרא נשתנה הכתב לארמיית, אם כן, ומה נקרא "אשורית"? ! מפני שכתב זה עלה עמהם מארץ אשור.

אך רבי חולק על רבי יוסי, וסביר שכתב האשורי של ימי עזרא הוא הכתב שניתנה בו תורה לישראל.

תנייא, שניינו בברייתא: רבי אומר: בתחלה — בכתב זה ניתנה תורה לישראל בימי משה. ולמה לא יכול היהודים לקרואותו במשנה בלשائز? פיוון שהחטאו בימי בית ראשון, וכיוון את התורה, נחפה להם לרוועין, למשבר, שכחו את הכתב [ולא יכולו לקרואתו לפני בלשائز].

כיוון שהזרו בהן, שבעו בתשובה, ההזירו הקב"ה להם, כמו שנאמר בנבואת הנביא זריה כאשר היה מתנבה על עלייתם בבל

לכלל, כבר הילכו להם עשרה השבטים בחלה וחבור ונשרו מתי מעט, ושנו את לשונם ואת כתובם, ונשתכח התורה מהם, הלא תורה בימי עזרא שנשתכח מהם התורה, ואפלוlocate href="#">המצאות המפורסמות כסוכה — קשקרוו להם המצוה הייתה להם בחידוש גדול, ואז עזרא האיר עיניהם בדיני התורה ומצוותיה, והוא החזיר להם את

מורכבת שלושה פסוקים.

האחד, בספר דניאל נוסף, כי בלשائز המלך עשה משתה, ובו שתו בכלים של בית המקדש. לפעת הופיע יד מהשדים, אשר כתבה על כותל הבית בכתב שלא יכול המשתקפים להבינו. כאמור, "לא כהליין [יכלו] כתבא למקרה". והוא היה בלשון ארמית. וכיון שבאותה סעודה הסבו גם יהודים, והם לא יכולו להבין את האמור בכתב, הרי ממשם שהם לא הכירו לשון ארמית.

השני, שבתקופה לאחריה, נאמר בספר עזרא, שכתוו מכתב בארכית.

ומשמע שידעו אז כתב ארמית. ומזה מוכח, כי בימי עזרא נשתנה כתובם⁽¹⁾. ועוד יותר, מוכח, מה שנקרא שם "כתב הנשתונו", שפירשו כתב אשר השתנה.

וכמו כן דורש רבי יוסי את הביטוי בתורה "משנה תורה", שהוא מושון "שינוי", כמו שסביר הוא לעיל.

"זכתב הנשתונו — כתוב ארמית ומתרגם ארמית", הרי שבני יהודה כתבו ארמית אחרי עלייתם מגלוות בכל, בעת תחילת בנייתם את בית המקדש השני.

והר"ן תירץ, כוונת רשי"י שהייתה כתוב משונה. ומה שכתב רשי"י כעין שכותבין במזווה, כוונתו לשמות שכותבין בגין המזווה, [כמו שאנו כתובין: "כוזו במקוון כוזו"] וכתב זה היה משונה.

1. וכותב הר"ן: "זbamת", כי כשגלו ישראל